

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นภาษาสากล ผู้คนทั่วโลกใช้กันมากที่สุด จึงทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เรามากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยจึงมีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบัน ดังนั้นเด็กไทยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เกิดความคุ้นเคยและสามารถนำไปใช้ได้ อย่างระมัดระวัง และมีความถูกต้อง

ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ หรือภาษาใด ๆ ก็ตาม ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับภาษา การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างของภาษา ดังที่ ครอส (Cross, 1992 : 77 อ้างถึงใน ฉลาธิป เจริญทอง, 2550 : 1) ได้กล่าวถึง การเรียนภาษาว่า องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้เข้าใจภาษาได้ดี คือ ความเข้าใจโครงสร้างของภาษา และการรู้ความหมายของคำศัพท์ การที่เด็กจะพูดได้ดี ถูกต้อง เนื่องจากการรู้คำศัพท์มาก และสามารถใช้อย่างเข้าใจ เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ และยังสามารถใช้เกี่ยวกับการเรียน การผูกเรื่องราว การอ่านหนังสือ ฯลฯ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนภาษาต่าง ๆ ที่สนใจ

กาเดสซีย์ (Ghadessy, 1979 : 24 อ้างถึงใน ฉลาธิป เจริญทอง, 2550 : 1) ให้ความเห็นว่าการสอนคำศัพท์มีความสำคัญยิ่งกว่าการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานของเรียนภาษา หากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ก็สามารถนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลี ประโยค เรียงความ แต่หากไม่เข้าใจคำศัพท์ ก็ไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย

สติวิช (Stewich, 1972 : 2 อ้างถึงใน ฉลาธิป เจริญทอง, 2550 : 1) กล่าวว่า ในการเรียนภาษานั้นการเรียนรู้คำศัพท์ของภาษาใหม่ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศส่วนหนึ่งนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษาซึ่งประกอบด้วยเสียง โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามประการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูด และสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คำศัพท์จึงนับเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา บันลือ พลฤกษ์วัน (2545 : 22) ได้กล่าวว่า พัฒนาการทางภาษา คือ ทักษะทางภาษาที่รวมเอาความเข้าใจ

ความสามารถที่จะหาคำศัพท์ การออกเสียง สามารถที่จะผูกประโยคได้ใช้ภาษา ในการสื่อความหมายได้ ดังนั้นการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษให้กับเด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัย อายุ 3-6 ปี จึงมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเด็กในวัยนี้เป็นวัยแห่งการเรียนรู้และจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดี เราจึงควรส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เด็กได้คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ได้อย่างจะฉานชัดเจน

นอกจากนี้การสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กวัยนี้ต้องทำให้เด็กสนใจ รู้สึกว่าเป็นเรื่องง่าย และสนุกสนาน โดยใช้วิธีการสอนที่เป็นธรรมชาติ ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย มีภาพประกอบและควรมีกิจกรรมให้เด็ก ๆ ทำควบคู่ไปด้วยจึงจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และยังเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป โดยถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศก็ต่อเมื่อได้เรียนรู้ระบบเสียง คือสามารถพูด-เข้าใจได้ดี สามารถใช้ไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ ได้ และยังสามารถรู้คำศัพท์จำนวนมากพอสมควรและสามารถนำมาใช้ได้ การจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับเด็กปฐมวัยนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น การเล่านิทาน การสนทนา การอภิปราย การทำงานศิลปะสร้างสรรค์ต่าง ๆ และยักรวมถึงการร้องเพลง และการเล่นเกม กิจกรรมเหล่านี้จะเปิดโอกาสให้เด็กได้สนทนา ซักถาม และแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง ในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กปฐมวัยต้องอยู่ในรูปบูรณาการ เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน และต้องแสดงออกทางภาษามากที่สุด (วารกรณ์ รักวิชัย, 2540 : 83 - 87)

การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้คำคล้องจองภาษาไทยประกอบภาพคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะช่วยพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย เพราะคำคล้องจองประเภทนี้มีลักษณะเป็นคำประพันธ์ประเภทเพลงสำหรับเด็กซึ่งประกอบด้วยถ้อยคำง่าย ๆ มีความยาวไม่มากนัก เรียงลำดับจากง่ายไปยาก เมื่อเด็กท่องแล้วเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลินไปพร้อม ๆ กับการดูภาพประกอบ สื่อที่เป็นของจริง สื่อจำลองต่าง ๆ รวมถึงรูปภาพที่มีคำบรรยายได้ภาพซึ่งส่งเสริมจินตนาการและกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เนื่องจากเด็กได้ฝึกการออกเสียง การเลียนเสียงซ้ำ ๆ บ่อย ๆ และสนุกสนานจนเกิดความจำ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ และเนื้อหาในคำคล้องจองที่เด็กได้ท่องนั้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2546)

นอกจากนี้ จินตนา ไบกาซูยี (2551 : 51) ได้กล่าวไว้ว่า ร้อยกรองสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นข้อความคล้องจองแบบคำกลอนแต่มีขนาดสั้น เพื่อให้เด็กท่องแล้วเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน ถ้ามีการท่องคำคล้องจองประกอบท่าทางและจังหวะ หรือคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ ก็จะช่วยเพิ่มความสนุกสนานให้กับเด็กมากขึ้น เด็กจะลืมเรื่องอื่น ๆ ไปชั่วขณะ เนื่องจากมีความเพลิดเพลินกับการได้ท่องคำคล้องจอง ทั้งนี้เด็กบางคนอาจมีจินตนาการคล้อยตามไปกับเนื้อหาในคำคล้องจองนั้นด้วย คำคล้องจองจึงมีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยอย่างมาก เนื่องจากเด็กจะได้รับการพัฒนาพัฒนาการ

ครบทั้ง 4 ด้าน เช่น ทางด้านร่างกายเด็กได้เรียนรู้จังหวะ ท่าทาง และได้บริหารร่างกายให้แข็งแรงทางด้าน อารมณ์ - จิตใจ เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทางด้านสังคม เด็กได้ฝึก ความมีระเบียบวินัย เรียนรู้ข้อตกลงกฎระเบียบภายในห้องเรียน และทางด้านสติปัญญา เด็กได้ฝึกความจำ เข้าใจบทเรียน ดียิ่งขึ้น และที่สำคัญเด็กมีพัฒนาการทางภาษาและคำศัพท์เพิ่มขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการทดลองเรื่อง “ผลของการใช้คำคล้องจองภาษาไทย ประกอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านทุ่งสีเสียด อำเภอบางสะพานน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1” เพื่อให้เด็ก มีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษและสามารถใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งเป็นพื้นฐาน ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลัง การจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองภาษาไทยประกอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงหลังการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองภาษาไทยประกอบคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

1. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการทดลองของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ระหว่าง เพศชายและหญิงจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 อายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 18 คน แยกออกเป็น เพศชาย 9 คน เพศหญิง 9 คน ของโรงเรียนบ้านทุ่งสีเสียด อำเภอบางสะพานน้อย สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 อายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 16 คน แยกออกเป็น เพศชาย 8 คน เพศหญิง 8 คน ของโรงเรียนบ้านทุ่งสีเสียด อำเภอบางสะพานน้อย สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งได้จากการแยก กลุ่มเพศแล้วสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับสลากจากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คำคล้องจองภาษาไทยประกอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ เพศของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2

4. ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง ๆ 20 นาที ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. คำคล้องจองภาษาไทยประกอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการ วิเคราะห์เนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ปีการศึกษา 2546 รวมทั้งได้ผ่านการพิจารณาจาก ผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงมีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

2. แบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้มีความตรงตามเนื้อหาและเชื่อถือได้ (Reliability) เพราะได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติแล้ว

3. เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 อายุ 5-6 ปี เพศชายและหญิงจำนวน 16 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นตัวแทนประชากรเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ทั่ว ๆ ไปได้ เพราะได้ผ่านการสุ่ม อย่างง่ายจากประชากรทั้งหมดแล้ว

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การใช้คำคล้องจองภาษาไทยประกอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านทุ่งสีเสียด อ. บางสะพานน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีการเรียนรู้การใช้คำคล้องจองภาษาไทย ที่มีลักษณะเป็นคำประพันธ์ประเภทเพลงสำหรับเด็กที่มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามเนื้อหาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 เป็นองค์ประกอบเพื่อให้เด็กเรียนรู้ความหมายเฉพาะของคำศัพท์อย่างชัดเจนเกี่ยวกับตัวอักษร A-Z, ร่างกาย สัตว์ ผลไม้ สี ครอบครัวยุติธรรม และตัวเลข ซึ่งผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยตัวอักษร A-Z เกี่ยวกับร่างกาย สัตว์ ผลไม้ สี ครอบครัวยุติธรรม และตัวเลข โดยยึดตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ด้วย ในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และการรู้ความหมาย ซึ่งสามารถวัดประเมินด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเน้นทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล 5 ด้าน ดังนี้

1. การฟัง (Listening) หมายถึง ความสามารถในการฟังอย่างแยกแยะและจดจำเสียงของคำศัพท์แต่ละคำที่แตกต่างกันได้
2. การพูด (Speaking) หมายถึง ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ง่าย ๆ ได้ถูกต้อง
3. การอ่าน (Reading) หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงหรือสะกดคำศัพท์ (Spelling) โดยถือเสียงที่ถูกต้องเป็นเกณฑ์ได้
4. การเขียน (Writing) หมายถึง ความสามารถในการจำองค์ประกอบด้านตัวอักษรในคำศัพท์หรือเขียนคำศัพท์ง่าย ๆ ได้อย่างถูกต้อง
5. การรู้ความหมาย (Meaning) หมายถึง ความสามารถเรียนรู้ได้ว่าการผสมกันของเสียงหรือตัวอักษรทำให้เกิดความหมาย จนสามารถแปลความหมายหรือจับคู่คำศัพท์กับภาพที่เป็นความหมายได้อย่างถูกต้อง

นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 หมายถึง นักเรียนเพศหญิงและชาย อายุระหว่าง 5-6 ปี ของโรงเรียนบ้านทุ่งสีเสียด อำเภอบางสะพานน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิดมาจากเอกสารและ แนวคิดเกี่ยวกับคำคล้องจองภาษาไทย ประกอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งอาจมีผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทางการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการรู้ความหมายของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้กิจกรรมการใช้คำคล้องจองภาษาไทยประกอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กในอนาคตและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครูและผู้ปกครองต่อไป
2. เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับการพัฒนาด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นพื้นฐานเบื้องต้นในการศึกษาในชั้นที่สูงขึ้นต่อไป